Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԽՈՍՔԸ «ՀԱՅԱՍՏԱՆ-ՍՓՅՈՒՌՔ» ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎԻՆ

(19 սեպտեմբերի, 2014 թ.)

Մեծարգո՛ Նախագահ Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության,
Մեծարգո՛ Վարչապետ Հայաստանի Հանրապետության,
Սիրելի՛ Վեհափառ եղբայր, հոգեւոր հայրեր,
Պատվարժան մասնակիցներ համաժողովի.

Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից հոգու բերկրությամբ եկել ենք ողջունելու ձեզ «Հայաստան-Սփյուռք» հինգերորդ համաժողովի առիթով եւ Հայրապետական Մեր օրհնությունը բերելու համաժողովի աշխատանքներին:

Ուրախ է Մեր հոգին, որ աշխարհասփյուռ մեր համայնքներից, Արցախից ու Հայաստանից վերստին համախմբվել եք՝ միասնաբար, պատրաստական ու հանձնառության ոգով քննության առնելու մեր կյանքի հրատապ խնդիրները, որոնք անհրաժեշտ ուշադրության եւ վճիռների կարիքն ունեն ինչպես Հայրենիքում, այնպես եւ՝ Սփյուռքում: Նույն տեսիլքն ունենք՝ պաշտպանված ու զորեղ, բարօր ու զարգացող դարձնել մեր Հայրենիքը եւ ապահով, շեն ու կենսունակ պահել Սփյուռքը: Այս նպատակների համար մեր ժողովուրդը մեծ զոհողություններ է հանձն առել, միավորվել ազգաշահ ու հայրենաշեն ծրագրերի շուրջ, որոնցում կարեւոր դեր են ունեցել նաեւ «Հայաստան-Սփյուռք» համաժողովները:

Հայրենիքի եւ Սփյուռքի միջեւ կապերի ամրապնդումն ու սերտ գործակցությունը մեր կյանքի հրամայականն են: Այս գիտակցությամբ մեր ժողովուրդը, թեեւ աշխարհասփյուռ, շարունակում է մնալ մեկ ամբողջություն, հոգեւոր մեկ ներաշխարհ՝ նույն ինքնությամբ, ձգտումներով ու հույսերով: Այսպիսի միասնության մեջ է իրական աստվածային ներկայությունը եւ մեր կյանքին երկնառաք զորակցությունը, ինչպես որ Իր անունով համախմբվածներին խոստանում է մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստոս (Մատթ. ԺԸ. 20):

Հայրենիքի հզորացման եւ Հայրենիքով միաբանման առանցքում են մեկտեղվում մեր ժողովրդի լուսավոր գալիքի եւ հարատեւության հույսերն ու հեռանկարները: Այսօր Հայաստանի եւ Արցախի՝ ամեն առումով առաջընթացի եւ անվտանգության ու Հայրենի մեր երկրի պաշտպանվածության հրամայականն է հառնած ազգային մեր անդաստանում: Վերջին շրջանում հայ-ադրբեջանական պետական սահմանին եւ ղարաբաղա-ադրբեջանական ուժերի շփման գծում հրադադարի խախտման բազմաթիվ դեպքերը, սահմանամերձ բնակավայրերի տեւական գնդակոծությունները ցույց տվեցին, թե որքան փխրուն է մեր երկրի

խաղաղությունը: Մեր Հայրենիքի ու ժողովրդի ապահով ու խաղաղ կյանքին սպառնացող վտանգը կրկին եւ առավել շեշտում է մեր համախմբված ու միաբան լինելու անհրաժեշտությունը: Հիրավի, մեր երկրում տակավին առկա են անկատարություններ, անարդարության դրսեւորումներ, զանցանքներ ու հանցանքներ, որոնք, սակայն, չպիտի ստվերեն մեր հայրենասիրությունը եւ Մայր Հայրենիքի հանդեպ որդիական սերն ու հավատարմությունը, այլ առավել մղեն մեզ մեր ազգն ու պետությունը զորացնելու նախանձախնդրության ու միասնական ջանքերի: Այս վստահությամբ ենք Մեր խոսքն ուղղում ձեզ, սիրելի՛ ներկաներ:

Մեր այս հավաքը կարեւորվում է նաեւ նրանով, որ զումարվել է նախօրյակին Հայոց Ցեղասպանության 100-ամյա տարելիցի, որը ազդակ պիտի դարձնենք մեր ժողովրդի կյանքում հոգեւոր մեր արժեքների անխաթարության եւ ազգային ինքնության գիտակցության զորացման, միասնականության եւ լուսավոր մեր գալիքը կերտելու կամքի ու լավատեսության ամրապնդման: Այս նպատակին պետք է ուղղվեն պետական, եկեղեցական, ազգային, անհատական մեր անմնացորդ ու ամբողջական ջանքերը, ուժերն ու ծրագրերը, որոնցում դուք նույնպես ունեք անմիջական մասնակցություն: Պիտի շարունակենք նաեւ մեր համակարգված գործունեությունը՝ ի խնդիր Հայոց Ցեղասպանության համընդհանուր ճանաչման եւ մեր արդար դատի պաշտպանության: Հայ Եկեղեցին իր նվիրապետական աթոռներով, իր բոլոր կառույցներով օրակարգային առաջնահերթություններից է նկատում մեր ժողովրդի դեմ գործած ցեղասպանության միջազգայնորեն ճանաչման խնդիրը: Մեզ բոլորիս քաջալերում է այն իրողությունը, որ վերջին տասնամյակների ընթացքում բազմաթիվ երկրներ, պետական կառույցներ եւ կրոնական ու հասարակական կազմակերպություններ ճանաչել են եւ շարունակում են ճանաչել Հայոց Ցեղասպանությունը՝ գիտակցելով, որ հայ ժողովրդի նկատմամբ արդարության իրագործումը էական է ավելի արդար ու խաղաղ աշխարհի կառուցման համար: Մեր Եկեղեցում ընթանում են նաեւ աշխատանքներ՝ ուղղված անմեղ զոհերի սրբադասմանը, որը եկեղեցական կանոնով ու ծեսով պիտի կատարենք 2015 թ. ապրիլին՝ հավատով, որ մեր նահատակների հավատքի սխրանքը անմար հիշատակով պիտի հաստատի ու զորացնի սերունդներին՝ մարտիրոսյալ մեր նախնյաց սրբալույս հիշատակը մշտավառ պահելու, քրիստոնեական հավատքի զորացման, հայրենանվիրումի, ազգային արժեքների պահպանության ձգտումներում: 100-ամյա մեծ տարելիցին մեր անմեղ զոհերի հիշատակը հարգելու լավագույն գործը կլինի, որ 2015 թ. բազմանան մեր ընտանիքները եւ աճեն զավակներով: Այս կոչն ենք ուղղում մեր ժողովրդին, երիտասարդ մեր ընտանիքներին:

Այսօր՝ աշխարհայնացման ընթացքների, այլակարծությամբ սքողված կեղծ ու սին գաղափարների առկայության պայմաններում անհրաժեշտ է, որ զորացնենք նաեւ մեր խնամքն ու ջանքերը՝ Սփյուռքում եւ Հայրենիքում մեր զավակներին հայրենյաց ավանդներով կրթելու համար, որպեսզի ապրեն ազգային ջերմ

ու կենդանի զգացումով, ազգի, Հայրենիքի սիրով եւ ընթանան հավատքով ու փիրավանդ պատվիրաններով:

Ազգային մեր կյանքի մտահոգություններից են շարունակում մնալ հակամարտության իրավիճակներում հայտնված մեր ժողովրդի զավակաց խնդիրները: Տագնապահարույց է իրավիճակը Մերձավորարեւելյան տարածաշրջանում, պատերազմական դրություն է Ուկրաինայում, որտեղ ունենք հայկական համայնքներ: Հատկապես Իրաքում եւ Սիրիայում իսլամիստների բռնություններն ու ահաբեկչական գործողությունները սպառնալիք են դառնում խաղաղ բնակչության, նաեւ՝ քրիստոնեական, այդ թվում հայ համայնքների համար՝ստիպելով լքել իրենց բնակավայրերը: Սիրիայում հակամարտության բռնկման առաջին օրերից հորդորել ենք Սփյուռքի մեր թեմակալներին հնարավոր բոլոր միջոցները գործադրելու՝ պետական, դիվանագիտական, միջազգային, էկումենիկ, իրավապաշտպան կառույցների եւ կազմակերպությունների առջեւ բարձրաձայնելու խնդիրը, որպեսզի անհրաժեշտ քայլերի ձեռնարկումով տեղահանված ազգաբնակչությունը հնարավորինս շուտ կարողանա վերադառնալ սեփական օջախները եւ շարունակել իր խաղաղ կյանքը: Միաժամանակ կոչ ենք ուղղել՝ առավել ջանքեր ներդնել եւ քաջալերել հավատացյալ հայորդիներին՝ բարոյական ու նյութական աջակցությամբ սատարելու իրենց քույրերին ու եղբայրներին, որպեսզի հաղթահարեն փորձությունները, ինչպես նաեւ իրականացրել ենք Մայր Աթոռի ծրագրերը՝ օգնելով տուժած համայնքներին, Հայրենիք ներգաղթած հայորդիներին:

Սիրելինե՛ր, եղբայրսիրության, հայրենասիրության ու միաբանության ոգին, խաղաղասիրության, արդարության ու ճշմարտության արժեքները մեր հոգուն միշտ զորություն են տալու, մեր բազկին՝ ուժ, եւ մտքին՝ իմաստություն: Այդ արժեքներով պիտի շենացնենք մեր Հայրենիքը, կենսունակ պահենք Սփյուռքը, հույս ու ապավեն դառնանք եւ նեցուկ լինենք միմյանց՝ դժվարությունները հաղթահարելու եւ մեր իղձերն իրագործելու:

Աղոթքով առ Աստված արդյունավոր ընթացք ենք մաղթում այս համաժողովի աշխատանքներին:

Հայցում ենք Աստծո օրհնությունը մեր Հայրենիքին եւ աշխարհասփյուռ մեր ժողովրդի կյանքին:

Թ·ող Աստծո սերը, շնորհները լինեն մեզ հետ եւ բոլորի. ամեն: